

POSTANOWIENIE

Kraków, 7 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydz. IX Gospodarczy w składzie:

sędzia SO Dariusz Pawłyszcz

protokolant a.s. Anna Rajca

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Krakowie 7 lipca 2014r. sprawy z powództwa (...), w M. przeciwko E. P. o zapłatę 23.175 euro z ustawowymi odsetkami od 8 czerwca 2012r.

1. odmawia przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z 11 kwietnia 2014r.;

2. odrzuca sprzeciw z 13 czerwca 2014r. od nakazu zapłaty z 11 kwietnia 2014r.

Uzasadnienie p.2

Wg twierdzeń pozwanej doręczenie nakazu miało następujący przebieg:

Brat pozwanej jest wg pozwanej uprawniony do odbioru korespondencji awizowanej w skrzynce pocztowej pozwanej. Jednakże nakaz zapłaty odebrała w dniu 6 maja 2014r. bratowa pozwanej nieuprawniona do odbioru korespondencji pozwanej. Ponieważ bratowa zgłaszając się po odbiór nakazu była nieuprawniona do odbioru, funkcjonariusz operatora pocztowego miał jej doradzić, aby podpisała się imieniem i nazwiskiem pozwanej szwagierki, co umożliwi wydanie nakazu. Następnie bratowa przekazała nakaz swojemu mężowi, który przekazując go pozwanej siostrze wprowadził ją w błąd, iż odebrał nakaz osobiście w dniu 8 maja 2014r. Dlatego pozwana wnosząc sprzeciw w dniu 21 maja 2014r. była przekonana, że wnosi go w terminie.

Ze względu na przekroczenie terminu sąd post. z 28 maja 2014r. [k.157] odrzucił sprzeciw. Pozwana twierdzi, że dopiero z tego postanowienia doręzonego 6 czerwca 2014r. dowiedziała się o doręczeniu nakazu już 6 maja 2014r., i dlatego w dniu 13 czerwca 2014r. wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Sąd zważył, co następuje:

odmowa przywrócenia terminu

Pozwana powołuje się na dwie okoliczności mające oznaczać brak winy pozwanej w opóźnionym wniesieniu sprzeciwu (art. 168 § 1 K.p.c.): odbiór nakazu przez osobę nieuprawnioną i wprowadzenie pozwanej w błąd co do daty odbioru i osoby odbierającej przez brata pozwanej uprawnionego do odbioru.

Odbiór nakazu przez osobę nieuprawnioną nie oznacza braku winy pozwanej, lecz oznacza wadliwe doręczenie. Jeżeli pozwana zamierzała kwestionować prawidłowość doręczenia nakazu w dniu 6 maja 2014r., to powinna wnieść zażalenie na post. z 28 maja 2014r. o odrzuceniu sprzeciwu. Reprezentowanie pozwanej przez radcę prawnego wyklucza sprawdzanie w trybie art. 130 § 1 K.p.c., czy wola pozwanej rzeczywiście było wniesienie wyłącznie wniosku o przywrócenie terminu. Dlatego sąd nie sprawdzał, czy to rzeczywiście bratowa odebrała nakaz w dniu 6 maja 2014r. i rzeczywiście była do tego nieuprawniona, gdyż nie jest to okoliczność istotna przy rozstrzygnięciu o przywróceniu terminu.

W zakresie drugiej z powołanych okoliczności, tj. wprowadzenia w błąd przez brata, pozwana nie wyjaśniła podstawy uprawnienia brata do odbioru przesyłek sądowych dla pozwanej: czy jest nią zameldowanie pod adresem, na który został wysłany nakaz, czy też pozwana pisemnie upoważniła brata do odbioru korespondencji.

Niezależnie od podstawy uprawnienia brata błąd osoby uprawnionej do odbioru korespondencji dla strony jest równoznaczny z błędem strony. Nieprzekazanie przesyłki przez tę osobę adresatowi, przekazania opóźnione lub błędne poinformowanie o dacie odbioru nie może być podstawą przywrócenia terminu, gdyż strony niemieszkające samotnie uzyskiwałyby możliwość dowolnego manipulowania terminami ustawowymi i sądowymi. W razie winy osoby uprawnionej do odbioru pism strona ma jedynie roszczenie odszkodowawcze przeciwko domownikowi lub pełnomocnikowi odbierającemu przesyłkę. Podstawą przywrócenia terminu mogą być tylko okoliczności uniemożliwiające lub bardzo utrudniające przekazanie przesyłki przez domownika lub pełnomocnika (np. wyjazd strony tuż po odebraniu za nią przesyłki). Dlatego wniosek o przywrócenie terminu został oddalony.

przywrócenie terminu a sprzeciw

Warunkiem koniecznym rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu jest jednoczesne dokonanie czynności procesowej objętej wnioskiem (art. 169 § 3 K.p.c.). W uzasadnieniu post. z 11 sierpnia 1999r. (I CKN 367/99, OSNC 2000/3/48) SN słusznie stwierdził, że prawomocne odrzucenie środka zaskarżenia definitywnie niweczy wszelkie skutki procesowe związane z jego wniesieniem - wnosząc o przywrócenie terminu strona powinna ponownie wnieść środek zaskarżenia. Na takiej samej wykładni zostały oparte uchwała 7 SN z 31 maja 2000r. (III ZP 1/00, OSNC 2001/1/1) i uchwała SN z 6 października 2000r. (III CZP 31/00, OSNC 2001/2/22).

W powołanym wyżej post. z 11 sierpnia 1999r. SN uznał, że nie można traktować wniosku o przywrócenie terminu jako ponownego wniesienia środka zaskarżenia - strona powinna ponownie wnieść środek zaskarżenia. Wymaganie od strony ponownego złożenia pisma o treści identycznej z treścią znajdującego się w aktach odrzuconego pisma jest nadmiernym formalizmem - strona może wnieść środek zaskarżenia poprzez żądanie nadania biegu odrzuconemu pismu (tak jak w razie pominięcia czynności pełnomocnika, np. w razie ujawnienia, że pełnomocnik nie jest objęty hipotezą art. 87 K.p.c., strona nie musi ponownie wnosić pism - wystarczy oświadczenie o ich zatwierdzeniu). Niemniej jednak pozwana do wniosku o przywrócenie terminu dołączyła sprzeciw o treści identycznej jak odrzucony i sprzeciw ten podlega odrzuceniu na podstawie art. 504 § 1 K.p.c. jako spóźniony,

Niezaskarżalne odrębnym zażaleniem rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu ma wpływ tylko na ocenę, czy środek zaskarżenia został wniesiony w terminie - nie ma wpływu na ocenę pozostałych warunków nadania środkowi zaskarżenia biegu (tj. warunków formalnych środka zaskarżenia i opłaty co do pism podlegających opłacie). Mimo niezaskarżalności p.1 niniejszego postanowienia odrębnym zażaleniem, rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu podlega rozpoznaniu przez sąd odwoławczy w postępowaniu wywołanym zażaleniem na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu (art. 380 w zw. z art. 397 § 2 K.p.c.). Dlatego uzasadniając odrzucenie sprzeciwu sąd uzasadnił także odmowę przywrócenia terminu jako postanowienie poprzedzające.